

Preek – 33e zondag door het liturgisch jaar C

“Door standvastig te zijn, zult ge uw leven winnen”

Tijdens mijn jaarlijkse retraite leerde ik over een man die mijn hart diep heeft geraakt: de Vietnamese kardinaal Van Thuan. Kardinaal Van Thuan Hij werd in 1938 geboren, in een eenvoudig en gelovig gezin. Al als jongen voelde hij in zijn hart: God roept mij. Hij wilde priester worden en mensen troosten, hoop geven. In 1967 werd hij bisschop. Mensen hielden van hem omdat hij een warm hart had en omdat hij eenvoudig en vrolijk leefde. Hij was een man die vrede uitstraalde.

Maar in 1975 veranderde alles. Kort nadat hij benoemd was tot hulpbisschop van Saigon, werd hij gearresteerd door het communistische regime. Dertien jaar lang zat hij gevangen. Negen jaar daarvan bracht hij in eenzame opsluiting door. Stel je voor: alleen, geen familie, geen vrienden, geen vrijheid. Alles werd hem afgenomen. Een ander zou verbitterd kunnen raken... maar hij niet. Elke dag koos hij opnieuw voor liefde en hoop: een glimlach voor de bewaker, een vriendelijk woord, een verborgen gebed, en zelfs het vieren van de eucharistie met een paar kruimels brood en een paar druppels wijn. Toen hij vrijgelaten werd, ging hij naar Rome. Paus Johannes Paulus II benoemde hem tot kardinaal. Overal ter wereld sprak hij over hoop, vergeving en innerlijke vrijheid. Zijn leven laat ons zien wat het betekent om standvastig te zijn: blijven geloven, ook wanneer alles donker lijkt.

Vandaag hoorden wij zware woorden van Jezus. Jezus spreekt over vervolging, oorlogen, verwoesting. Hij zegt niet dat wij dit nooit zullen meemaken. Ook wij kennen angst, verdriet, teleurstelling. Maar Jezus geeft een belofte, en die woorden raken mij diep: **“Door standvastig te zijn, zult ge uw leven winnen.”**

Jezus vraagt niet dat wij nooit bang worden. Hij vraagt dat wij blijven geloven, zelfs wanneer onze stappen klein zijn. Soms is het genoeg om alleen maar te zeggen: **“Heer, ik begrijp het niet... maar ik vertrouw op U.”**

De profeet Maleachi belooft dat voor wie op God vertrouwt, **de zon van gerechtigheid** zal opgaan. Misschien heeft iemand hier zorgen, angst, ziekte of eenzaamheid. Misschien voel je je gevangen, niet in een cel, maar in je eigen hart. Dan wil ik je dit zeggen: **Geef niet op. Houd vol.** God laat je niet los, ook niet in de donkerste nacht. Zijn liefde zoekt je, draagt je, ademt in jou. Moge in ieder van ons die nieuwe zon opgaan, zodat wij – net als kardinaal Van Thuan – mensen van hoop worden, voor onszelf én tot licht voor elkaar. **Amen.**